

АБМЕРКАВАННЕ ПРАЕКТА ПРАГРАМЫ КПСС

☆☆☆

З ДУМАЙ АБ КАМУНІЗМЕ

ГОРАЧА абмяркоўвалі на адкрытым партыйным сходзе выкладчыкі і студэнты юрыдычнага факультэта праект Праграмы Камуністычнай партыі. Аднадушна адабраючы гэты гістарычны дакумент, камуністы намячалі шляхі хутчэйшага ператварэння ў жыццё велічных планаў партыі.

— Вялікі гонар насіць высокае званне члена Камуністычнай партыі, — сказаў дэкан факультэта В. А. Дарогін, — але і вялікая адказнасць за сваю працу, паводзіны, учынкi, за справы калектыва. Вывучаючы праекты Праграмы і Статута КПСС, кожны камуніст павінен спытаць сябе: ці адпавядае маё жыццё новым павышаным патрабаванням? Ці можа яно служыць прыкладам для акружаючых?

Кафедры факультэта і дэканат павінны ўнесці ў планы вучэбна-працэсу адпаведныя змяненні з тым, каб вывучэнне прадметаў было цесна звязана з праектам Праграмы КПСС, каб кожны тэарэтычны і практычны матэрыял разглядаўся ў свеце гэтага найвялікшага дакумента.

Выкладчык І. Д. Вятроў у сваім выступленні адзначыў, што праект Праграмы КПСС для ўсіх работнікаў факультэта з'яўляецца невычарпальнай крыніцай натхнення ў паўсядзённай практычнай рабоце.

— Нашым лепшым падарункам XXII з'езду партыі, — сказаў т. Вятроў, — будуць высокія паказчыкі ва ўсіх галінах работы. Выкананне грандыёзнай Праграмы партыі залежыць ад паўсядзённых спраў кожнага на сваім участку.

Праекты Праграмы і Статута КПСС абмеркаваны на партыйных сходах камуністаў матэматычнага, хімічнага, географічнага факультэтаў, адміністрацыйна-гаспадарчай часткі.

У прынятых рэзалюцыях камуністы заявляюць, што яны прыкладуць усе свае сілы для паспяховага ператварэння ў жыццё велічнай праграмы камуністычнага будаўніцтва.

У ПАРТКОМЕ БДУ

З першага кастрычніка пачнуцца заняткі ў сетцы партыйнай асветы. Днямі партком БДУ зацвердзіў склад гурткаў і філасофскіх семінараў, замацаваў прапагандыстаў.

У сетцы партыйнай асветы ўніверсітэта будзе працаваць 8 філасофскіх семінараў, 4 гурткі па вучэбна-гісторыі КПСС, 8 гурткаў бягучай палітыкі і інш.

Прапагандыстаў зацверджаны доктар філасофскіх навук прафесар В. І. Сцяпанавіч, кандыдаты філасофскіх навук А. С. Кляўчэня, А. В. Самускевіч, дацэнты Г. А. Левін, В. Н. Панкратавіч, Б. Е. Бабіцкі і іншыя.

Усяго ў гуртках і філасофскіх семінарах будзе займацца больш 400 камуністаў і беспартыйных.

ПА РОДНАЙ КРАІНЕ

5 ВЕРАСНЯ студэнты пятага курса географічнага факультэта выехалі ў падарожжа па роднай краіне. На працягу месяца яны будуць праходзіць практыку ў раёнах Паволжжа і Каўказа.

Студэнты азнаёмяцца з прыродай, насельніцтвам і гаспадаркай розных прыродных зон Савецкага Саюза. Яны пабываюць у горадзе героі Сталінградзе, на Сталінградскай ГЭС, наведваюць салёнае возера Баскунчак, стралецкія пяскі ў дэлье Волгі, вучаць глебы і расліннасць стэпаў і поўпустынь Паволжжа.

На Паўночным Каўказе будучыя географы пабываюць у Ізбербашы — горадзе нафтавікоў і азнаёмяцца са здабычай нафты на Каспійскім моры. У раёне горада Арджанікідзе яны будуць вучаць арганізацыю здабычы, транспартыроўкі і апрацоўкі паліметалаў на камбінаце «Электрацынк».

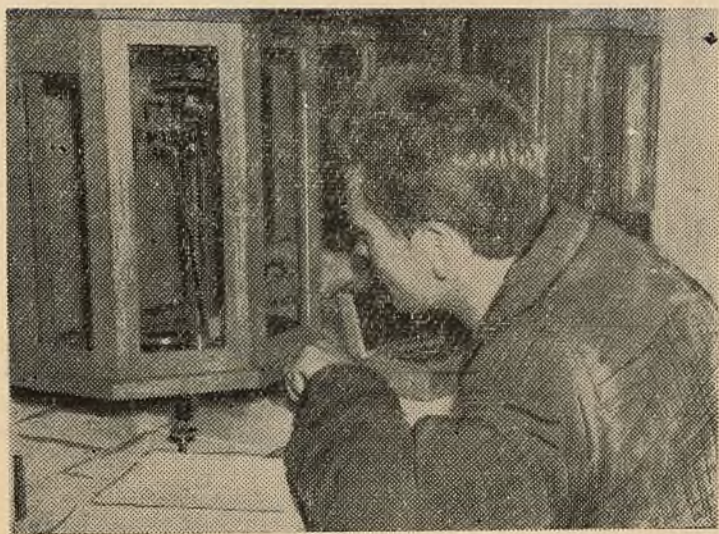
Шмат цікавага абяцае пешы пераход па Ваенна-Асецінскай да-

розе. Падарожнікі ўбачаць ва ўсёй велічы горны Каўказ: аголеныя скалы, вяршыні гор, пакрытыя вечнымі снягамі і льдамі, пеністыя горныя рэкі, разнастайную расліннасць схілаў.

У сонечнай Грузіі студэнты ўбачаць чайныя плантацыі, вінаграднікі, цытрусавыя насаджэнні калгасаў. Завяршаючым этапам практыкі будзе работа ў Батумскім батанічным садзе на Чарнаморскім узбярэжжы. Тут студэнты ўбачаць прадстаўнікоў расліннага свету пярца кантынентаў зямнога шара, апішуць найбольш цікавыя з іх і саб'юць гербарый.

Такая практыка ўзбагачае географу, дае ім каштоўнейшы матэрыял для выкладання географіі ў школе, выходзіць у іх пачуццё гордасці за сваю цудоўную Радзіму, любоў да яе багатай і разнастайнай прыроды, глыбокую павагу да народа, які будзе камунізм.

І. ТРУХАН, дэкан географічнага факультэта

У хімікаў пачаліся лабараторныя работы па аналітычнай хіміі. НА ЗДЫМКУ: студэнт трэцяга курса Людвіг Мечкоўскі за прыгатаваннем рабочага раствору шчаўевай кіслаты.

Фота Л. КУЗЬМІЦКАГА.

Аўторак

12

верасня
1961 г.

Цана 1 кап.

Орган парткома, рэктарата, мясцома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

ПЕРШАКУРСНІКІ:

УРАЖАННІ?

Выдатныя!

СТАЎ СТУДЭНТАМ ЮНАК

Засталіся ззаду экзамены, хвалюючыя дні чакаання. І вось былі танкіст Валянцін Церашкоў — студэнт філалагічнага факультэта.

Уперадзе яшчэ шмат нязвяданага, шмат новага і цікавага.

Першыя дні заняткаў! Колькі незабыўных уражанняў, спрэчак. Здараецца, што спрэчнае пытанне прыходзіцца вырашаць васьм так, на вуліцы (здымак унізе). Што ж можна і так, калі пад рукой патрэбная кніга, альбо канспект.

З першых дзён пасябравалі аднакурснікі Алег Цімінскі, Валянцін Церашкоў

...Да стала падыйшоў невялікага росту юнак. Член прыёмнай камісіі Зенон Трусевіч акінуў яго позіркам, прапанаваў:

— Сядайце!

— Вось дакументы, — і хлапец працягнуў акуратна загорнуты ў газету канверт. (Здымак уверсе).

і Барыс Ляўданскі. Кожны дзень для іх — гэта новая ступенька ў навуку.

...Два звычайныя здымкі. Такая ж звычайная ў іх гісторыя.

Малодшаму таварышу

З даецца, зусім нядаўна мы, адны са школьнай парты, другія з радоў Савецкай Арміі, з прадпрыемстваў і калгасных палёў — уліліся ў дружную сям'ю студэнтаў юрыдычнага факультэта. Паступленне на юрыдычны факультэт для ўсіх нас не было чымсьці выпадковым, а было падказана сэрцам, жыццёвым вопытам, хоць яшчэ і невялікім. І спытайце сягоння ў любога майго аднакурсніка, якая прафесія ў свеце найлепшая, кожны, не задумваючыся, адкажа — прафесія юрыста. Самая патрэбная, самая важная — так гаворыць аб сваёй будучай прафесіі кожны студэнт-п'яцікурснік.

Колькі разоў за прайшоўшыя чатыры гады вучобы прыходзілася хвалявацца перад здачай кожнага экзамена і яшчэ больш радавацца і з палёгкай уздыхаць: «пранесла!» Работа на ўборцы калгаснага ўраджаю, на цаліне, удзел у мастацкай самадзейнасці, у спартыўных спаборніцтвах, практычная работа ў органах суда і пракуратуры, адпачынак у спартыўна-аздаравленчым лагеры летам — ды хіба можна пералічыць усё тое цікавае і карыснае, чым жылі мы чатыры гады ў нашым храме навукі? За чатыры гады сумеснай вучобы мы настолькі зрад-

□
ЛЕАНІД СЯНЮТА,
студэнт 5-га курса юрыдычнага факультэта.

□
ніліся, сталі бліжкімі, што зраз няк нельга ўявіць наш курс без усімі паважанага «прафсаюзазнага боса» Івана Шаўчэнка, заўсёды вясялага артыста Войкі Калюхіна, няўсмамоннага Міколы Скарабагатава, заўзятага футбаліста Ігара Каноды, вечна спяшаючага камсорга Сашы Валевіча, «філосафа» Талі Радзіёнава...

Чатыры гады напружанай вучобы засталіся ззаду. Усведамленне гэтага раду і засмуцае нас. Радуе таму, што хутка мы атрымаем дыпломы, будзем працаваць самастойна, сваёй працай уносіць уклад ва ўсенародную справу пабудовы камуністычнага грамадства. І сумна таму, што хутка прызвучыцца развітацца з універсітэтам, з вясялым, крыху бесклапотным студэнцкім жыццём, са сваімі найлепшымі таварышамі. Але ўсяму свой час...

Мой малодшы таварыш — першаккурснік-юрыст! Адказную, крпатлівую і разам з тым романтичную прафесію выбрай ты сабе. Табе прадстаіць працаваць з людзьмі розных характараў, розных поглядаў на жыццё. Да кожнага з іх трэба знайсці ключ, каб раскрыць

злачынства і пакараць вінаватага. І не толькі пакараць. Галоўнае — зрабіць яго сапраўдным чалавекам, дапамагчы яму стаць на правільны шлях жыцця. А для гэтага трэба шмат ведаць. Ведаць не толькі сваю навуку, але і жыццё. Каб стаць добрым юрыстам, мала ведаць, атрыманых ва аўдыторыі. Ведды гэтыя павінны быць замацаваны практыкай жыцця.

Многае прадстаіць зрабіць табе, першаккурснік! У цябе наперадзе п'яць год жыцця ў вялікім студэнцкім калектыве. І гэтае жыццё не абмяжоўваецца лекцыямі, семінарамі, залікамі, экзаменамі. Ты будзеш прымаць удзел у рабоце грамадскіх арганізацый, гурткаў мастацкай самадзейнасці, спартыўных секцый.

Цёмнай бязвоблачнай ноччу ты выйдзеш на вуліцу і, глянуўшы ў бясконцае зорнае неба, магчыма, засмуеш, што не табе выпаў гонар першаму пракладваць новыя шляхі ў космас. Не сумуй і ведай: дзесьці побач з табой, у гэтай цёмнай начы існуе яшчэ азідны свет злачынстваў. Псіхіка гэтага свету — той жа космас, даследаваць яго можна, толькі ўзброіўшыся ведамі.

Заўсёды памятай, першаккурснік, што перад табой — наша цудоўная краіна. Ты будзеш упрыгожваць яе сваёй працай.

Літаратурная старонка

ТВОРЧАСЦЬ НАШЫХ СТУДЭНТАЎ

Э. ЗУБРЫЦКІ

СПЯШАЕЦЦА ВОСЕНЬ

Над вяршынямі сосен
маўклівых, старых
Зноў свіціцца асення просінь.
Цішыня...
Толькі ў полымі лісцяў вятры
Сушаць крылы,
Прамокшыя ў росах.

Ціха дрэмлюць навокал палі,
Крочыць восень,
Спяшае па сцэжках...
Трэба познія яблыкі
Мёдам наліць
І спячы у барах сыраежкі.

А як зможа багацце
Зіме падарыць,
Прыпаднесці, як госці жаданай,
Тады восень прыляжа
Спакойна спачыць
У пасцелю з лісцяў крамяных.

* * *

Падняўшы пікі,
бравы
Іржышча ўверх глядзела.
Нібыта атаку збіралася
Адбіць навальнічных стрэлаў.

Ячмень, нахіліўшыся долу,
Вусамі нервова кратаў.
А дождж па лузе, па полі
Прайшоўся агнём і градам.

Сплывалі хмурыны з громам
За лес ад цяжару, бокам.
Іржышча ж стаяла грозна,
Падняўшы пікі высока

Г. ДЗМІТРЫЕЎ

Экзамены

Хоць ужо ўсё паўторана,
На сэрцы нібыта камень
Перад надпісам на аўдыторыі:
«Увага! Ідзе экзамен!»

Вокны насцеж расчынены,
Хоць на дварэ завіруха.
Перад дзвярыма, над шчылінай,
Хлопцы згінаюцца крукам.

З выглядам Геркулесавым,
Нахваляваўшыся ўдоваля,
Сеў я каля прафесара
І... прыгадаў будоўлю.

...Вецер шалее раз'юшаны,
Мароз упіваецца ў цела,
На рыштаваннях узрушаны
Хлопец укладвае цэглу.

Быццам адказвае правілы,
Хлопец сцяну муруе:
Спрытна, дакладна, правільна,
Нібы мастак малюе:

Горда, без страху-каменю.
Не майстру і не брыгадзіру
Хлопец здае экзамены.
Экзамінатар — Радзіма!

А пасля працы, увечары,
Хлопцу не спалася доўга...
...Прабачце, таварышы—
прафесары,—
Я прыгадаў будоўлю...

П. ПРАТАСЕВІЧ

Сонца спёкаю лес агарнула,
Ля ракі цішыня і спакой.
На галінках вятрыскі заснулі
Над санлівай лясною ракой.

Ап'янела каліна ад хмелю,
Куст парэчкі, заснуўшы, стаіць.
Нават вольха над рэчкаю млее
І схіляецца з берага піць.

ВЕРАСЕНЬ.

ФОТАЭЦЮД Л. КУЗЬМІЦКАГА

Т. ХАРАВЕЦ

ГОЛАС МАЦІ

Сівізна пасыпае, як іней,
І глыбеюць на твары маршчыны.
А яна з букетам вяргіней
Усё шукае магілу сына.

Не прыйшоў ён у сорак пятым.
А яна так яго чакала!
Гэта маці не вінавата,
Што дзяцей вайна забірала.

І знаходзіць яна магілу—
Брацкі курган безымяны.
І сыночак яе адзіны
Невядома дзе пахаваны.

Ускладае кветкі старанна—
Завірыла плынь пад кручай.
І звяртаецца маці старая
Да заходніх вятроў калючых.

—Я прайшла сюды праз кіламетры
Цяжкі, стомлены шлях з кавенькай.
Дык не дзьміце ж вы, лютыя ветры,
Хай цвітуць тут заўсёды кветкі,
Іх марозам не апячыце,
Бо расціла я кветкі для сына.
Прыпыніцеся, ветры, не дзьміце!
На зямлі дастаткова руінаў.

К. КАМЕЙША

МУРАВЕЙНІК

Грудок руды варушыцца, жыве,
А сонца промні лье свае бясконца.
Шляхі мурашак ўжоцца на траве
І нават па нахіленай сасонцы.

На гэтых тонкіх жылінах-шляхах
Мурашак ручайкі бягуць-бруяцца.
Падносяць груз за грузам, ладзяць
гмах.

Грудок руды да сонца хоча ўзняцца.
Настойлівай руплівай працы міг—
І ўжо глядзіш: грудок крыху прыбудзе...
Гарачая заўсёды праца ў іх,
Яе ні дождж, ні лівень не астудзіць.

М. РАДКЕВІЧ

Сяброўства

Змайстраваў аднойчы Саньку
Бацька новенькія санкі.
Санька днямі на двары
Віхрам носіцца з гары.
А ў яго суседкі Наты
Няма санак—няма таты.
Дык яна глядзіць услед,
Як катаецца сусед.
Падышоў да яе Санька
І сказаў:
—Сядай у санкі.
Ад зары і да зары
Цяпер катаюцца сябры.
(З вершаў для дзяцей)

І. СКУРКО

Б. ФІРШТЕЙН

К прыходу твайму,
глянь,І неба прыбралася,
Касынкай-зарніцаю
Перавзялася.Сустракаць цябе
Дрэвы вышлі.
Свой узор на шляху
Нашым вышылі.
Дай мне рукі свае,
Паглядзі,
Як вітае цябе
Маладзік.А я ў гонар прыходу
Твайго
Падарую...
Сябе самаго.

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

НАШ АДРАС:

Мінск,

Універсітэцкі гарадок,
біякорпус, 31.

Тэлефон: 2-07-19

Друкарня выдавецтва
МВСС і ПА БССР.

АТ 06608.

Зак. 1744.

Дакоскі

М. МАЛЯУКА

Вось і ўсе лагчыны
І куткі дакошаны.
Брыгадзір з тае прычыны
Пад стагі запрошаны.

Цэлы луг крычыць:
—Трэба замачыць!

І дзяўчаты-прыгажуні
Пераміргваюцца парамі.
Па страху набіты пуні...
І стагі за хмарами...

Адкасілі шчыра —
Сенажаці чыстыя...
Падкідаюць брыгадзіра
Дзецюкі плячыстыя.
Цэлы луг крычыць:
—Трэба замачыць!

І пад'ехаць спрытна
Кожнаму тут хочацца:
—Будуць есці апетытна
Коні,
як замочыцца.

—Залатыя словы, —
Кажэ дзед з хітрынкаю, —
І зімою каровы
не падавацца травінкаю.

Цэлы луг крычыць:
—Трэба замачыць!

Дзе тут дзядзьку дзецца? —
Круг надзейна звужаны.
І хутчэй здаецца
Брыгадзір акружаны.

СТИХИ

ЛИРИЧЕСКАЯ МИНИАТЮРА

...песня с бурей вечно
сёстры.

Буря за окном испол-
няла гневные симфонии,
дождь иступленно і не-
впопад сопровождал
ей на оконных стёклах и
железной крыше. Молния
ещё и ещё раз пыталась
распрямить зигзаги сво-
их вспышек — и не мог-
ла. С отчаянным упорст-
гом она вновь и вновь
повторяла всё сначала,
озаряя бездонную глуби-
ну ночи и в ней взвол-
нованный, весь в смяте-
нии лес, дом на опушке
и силуэт в освещённом
окне.

В домике у леса посе-
лился поэт, отличный по-
эт, стихи которого заучи-
вали наизусть тысячи
людей и который считал,
что лучшие стихи его
ещё не написаны. Но
уже давно поэт не писал
хороших стихов. Вдох-
новение упорно не при-
ходило к нему. Не при-
ходило оно и сегодня.
Ещё с вечера поэт взял
свое верное стило, кото-
рым написал не одно хо-
рошее стихотворение,
бросил на стол стопку
бумаги и...

За всё время поэт не
написал ни строчки.
Напрасно грыз поэт
кончик стила. Стихи ло-
жились на бумагу бес-
страстными стопами и
рифмами. В них не бы-
ло жизни, в них не бы-
ло нового. Чего-то не-
хватало, нет, чего-то не-
хватало поэту!
Новый порыв ветра с
силой распахнул окно, и
точас в комнату ворва-
лась буря, с лёгким сме-
хом разбросала бумаги,
закружила их белоснеж-
ным бураном. Жар-пти-
цей взметнулось в лампе

пламя и угасло. Буря
порезвилась и исчезла
из комнаты, лишь ветер
деловито обшаривал
каждый угол, что-то
искал.

Поэт ничего этого не
замечал, как не чувство-
вал холода и струивше-
гося по лицу дождя. Он
давно уже стоял у рас-
крытого окна, жадно
внимал гневным мело-
диям бури, обжигаясь,
вдыхал холодный, как
синее пламя, ветер и чув-
ствовал, как рождаются
стихи — страстные, как
сама буря, порывистые,
словно ветер, яркие, по-
добно вспышкам молнии,
стихи!